

Bruxelles, 10. veljače 2023.
(OR. en)

6255/23

**Međuinstitucijski predmet:
2023/0028(COD)**

JUSTCIV 22
JAI 140
JAIEX 7
AL 1
CODEC 157

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	8. veljače 2023.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2023) 65 final
Predmet:	Prijedlog ODLUKE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o odobrenju upućenom Francuskoj za pregovore o bilateralnom sporazumu s Alžirom o pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2023) 65 final.

Priloženo: COM(2023) 65 final

Bruxelles, 8.2.2023.
COM(2023) 65 final

2023/0028 (COD)

Prijedlog

ODLUKE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o odobrenju upućenom Francuskoj za pregovore o bilateralnom sporazumu s Alžirom o pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Stalni razvoj pravne stečevine EU-a u vezi s pitanjima povezanima s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima ima i međunarodni utjecaj, pri čemu je velik dio tih pitanja sad u isključivoj vanjskoj nadležnosti EU-a, što potvrđuje stalna sudska praksa Suda Europske unije. Međunarodne obveze doista mogu utjecati na pravila Unije ili ih izmijeniti ako se takve obveze odnose na područje koje je već velikim dijelom obuhvaćeno takvim pravilima¹. U tom su kontekstu pregovori o bilateralnim sporazumima država članica s trećim zemljama ograničeni na mogućnosti koje nudi poseban mehanizam predviđen Uredbom (EZ) br. 662/2009², Uredbom Vijeća 664/2009³ i člankom 351. UFEU-a.

Alžir se obratio Francuskoj verbalnom notom od 26. srpnja 2016. te je predložilo otvaranje pregovora o novom bilateralnom sporazumu o pravosudnoj suradnji u građanskim i trgovačkim stvarima. Cilj je bio u jednom instrumentu modernizirati i konsolidirati tri instrumenta pravosudne suradnje između Francuske i Alžira sklopljena 1962., 1964. i 1980.

Dopisom od 8. prosinca 2016. Francuska se obratila Komisiji tražeći odobrenje za pregovore i sklapanje bilateralnog sporazuma s Alžirom u građanskim i trgovačkim stvarima. Dodano je da još nije odlučeno o uključivanju obiteljskih pitanja u sporazum. Dostavljen je nacrt sporazuma koji je, među ostalim, uključivao odredbe o dostavi pismena, izvođenju dokaza, priznavanju i izvršenju odluka i pravnoj pomoći. Francuska je potvrdila da će barem neke odredbe nacrta sporazuma biti u isključivoj vanjskoj nadležnosti EU-a.

Francuska je objasnila da se važećim starim instrumentima više ne može učinkovito obuhvatiti vrlo bliska bilateralna suradnja Francuske i Alžira te da je općenito potrebno uskladiti njihove odredbe sa standardima EU-a u istim područjima. Na primjer, nije bilo moguće dostaviti dokumente preporučenom poštom ili elektroničkim putem. Za izvođenje dokaza nije bila dopuštena upotreba videoveze.

Međutim, iako priznaje iznimne gospodarske, kulturne, povijesne, društvene i političke veze Francuske i Alžira, Komisija je napomenula da se EU u pravosudnoj suradnji s trećim zemljama uvelike oslanja na postojeći multilateralni okvir, kao što je onaj koji je stvoren Haškom konferencijom o međunarodnom privatnom pravu (HCCH). Time se osigurava da se isti pravni okvir primjenjuje na velik broj država s različitim pravnim tradicijama i ima mnoge prednosti. Stoga EU promiče pristupanje svojih partnerskih država, posebno mediteranskih zemalja kao što je Alžir, relevantnim međunarodnim konvencijama u području građanskog pravosuđa, od kojih je mnoge sastavio HCCH.

¹ Na primjer, Mišljenje 1/13 Suda Europske unije, točka 73.

² Uredba (EZ) br. 662/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvođenju postupka za pregovaranje i zaključivanje sporazuma između država članica i trećih zemalja o posebnim pitanjima u vezi važećeg prava za ugovorne i izvanugovorne obveze, SL L 200, 31.7.2009., str. 25.–30.

³ Uredba Vijeća (EZ) br. 664/2009 od 7. srpnja 2009. o uvođenju postupka za pregovaranje i zaključivanje sporazuma između država članica i trećih zemalja o presudama, priznanjima i izvršenjima presuda i odluka u bračnim sporovima, sporovima o roditeljskoj odgovornosti i sporovima o obvezama uzdržavanja te važećem pravu u vezi sporova o obvezama uzdržavanja, SL L 200, 31.7.2009., str. 46.–51.

Komisija je zaključila da u tom kontekstu odobrenje državi članici da pregovara i sklapa bilateralne sporazume s trećim zemljama u području građanskog pravosuđa koji nisu obuhvaćeni područjem primjene Uredbe (EZ) br. 662/2009 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 664/2009 ne bi bilo u skladu s politikom EU-a u tom području.

Nakon daljnje razmjene dopisa Komisija je o tom pitanju ponovno obaviještena u studenome 2019. i o njemu se podrobno raspravljalo nekoliko puta, na političkoj i na tehničkoj razini. Tijekom tih sastanaka Francuska je pojasnila da se smatra da se odredbe nacrtu sporazuma primjenjuju i na obiteljskopravne stvari, bez obzira na to što u tekstu nema izričitog upućivanja na njih. Neznatno izmijenjeni nacrt sporazuma poslan je Komisiji u srpnju 2020. Notom od 9. travnja 2021. Francuska je dodatno pojasnila područje primjene nacrtu sporazuma i dostavila novu verziju u kojoj su odredbe o obavljanju odvjetničke djelatnosti iz prethodnih verzija izostavljene iz teksta.

Francuska je Komisiji dostavila i najnovije dostupne podatke o bliskom odnosu s Alžiirom. U Francuskoj su 2021. živjela 611 084 odrasla alžirska državljana, što ih čini najbrojnijom stranom zajednicom. Taj broj ne uključuje maloljetnike, osobe s dva državljanstva ili osobe koje nezakonito borave u Francuskoj. Prema podacima iz registara francuskih državljana koji žive u inozemstvu, u Alžiru trenutačno boravi 31 980 francuskih državljana. Kad je riječ o gospodarstvu i trgovini, Francuska je drugi trgovinski partner Alžira i najveći ulagač izvan sektora ugljikovodika.

Uzimajući u obzir nove podatke koje je dostavila Francuska i objašnjenja dana na nekoliko tehničkih sastanaka koji su održani od 2019. do 2021., Komisija je odlučila ponovno procijeniti situaciju.

Bilo je očito da Alžir u doglednoj budućnosti neće pristupiti temeljnim konvencijama koje je razradila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu. Alžir je to pojasnio verbalnom notom od 14. veljače 2021. upućenom Francuskoj koju je Francuska prosljedila Komisiji.

Bez obzira na trud Komisije (redoviti sastanci pododbori za pravdu, slobodu i sigurnost s Alžiirom, na kojima se stalno postavljalo pitanje pristupanja Alžira Haškim konvencijama; sudjelovanje Alžira u svim izdanjima programa Euro-Med Justice koji financira Komisija) i HCCH-a (sudjelovanje u Malteškom procesu koji je pokrenuo HCCH i u kojem su objašnjene prednosti pristupanja multilateralnom okviru), Alžir uvijek odbija konstruktivno surađivati bez navođenja razloga za takvu odluku.

S druge strane, Komisija ne planira sporazum između EU-a i Alžira o pravosudnoj suradnji u građanskim stvarima. Politika EU-a u tom području temelji se na multilateralizmu, tako da bi pristupanje trećih država multilateralnom okviru koji je razradio HCCH samo po sebi stvorilo zajednički pravni okvir između EU-a i njegovih država članica, s jedne strane, i Alžira, s druge strane. Bilateralni sporazumi između EU-a i treće zemlje, čak i ako treća zemlja dosljedno odbija pristupiti konvencijama HCCH-a, mogli bi se razmatrati samo ako se može utvrditi dovoljno jak interes Unije na temelju velike važnosti pravosudne suradnje s tom zemljom u svim državama članicama, a ne samo za pojedinu državu članicu. To ovdje nije slučaj.

Osim toga, kako je detaljnije objašnjeno u sljedećem poglavlju, ni mogućnost koju nudi članak 351. UFEU-a ni odobrenje na temelju uredbi 662 i 664/2009 nisu bili primjenjivi u ovom slučaju.

Stoga je Komisija zaključila da se može razmotriti *ad hoc* odobrenje Francuskoj na temelju članka 2. UFEU-a. Francusku se može ovlastiti za pregovaranje (i u kasnijoj fazi sklapanje) bilateralnog sporazuma s Alžiirom o pitanjima koja su u isključivoj vanjskoj nadležnosti EU-a, uzimajući u obzir iznimne veze koje povezuju te dvije zemlje, pod uvjetom da to ne predstavlja prepreku razvoju i provedbi politika Unije.

Podrazumijeva se da multilateralizam ostaje temelj politike EU-a prema trećim zemljama u području pravosudne suradnje u građanskim i trgovačkim stvarima te da se to ovlaštenje za pregovore, ako ga odobri Vijeće, mora smatrati iznimnim i ni u kojem slučaju presedanom. Samo odbijanje treće države da pristupi konvencijama HCCH-a ne bi se trebalo smatrati jedinim preduvjetom za davanje ovlaštenja na temelju članka 2. stavka 1. UFEU-a, nego bi trebalo propisno dokazati da država članica ima izniman odnos s određenom trećom zemljom.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ponovni pregovori o postojećim bilateralnim sporazumima u pitanjima koja su u isključivoj vanjskoj nadležnosti Unije dopušteni su, u skladu s člankom 351. UFEU-a, državama pristupnicama Uniji kako bi se uklonile sve neusklađenosti između pravne stečevine Unije i međunarodnih sporazuma koje su te države članice i treće zemlje sklopile prije datuma pristupanja. Nekoliko država članica već je iskoristilo taj članak kako bi ažuriralo sporazume o pravnoj pomoći u vezi s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima s trećim zemljama, a Komisija je o tom postupku obaviještena. Međutim, tekst članka 351. UFEU-a ne dopušta državama članicama koje su osnovale Europsku ekonomsku zajednicu da ažuriraju sporazume sklopljene nakon 1. siječnja 1958. Mogućnost ponovnog pregovaranja o bilateralnim sporazumima s trećim zemljama kako bi ih se uskladilo s pravnom stečevinom stoga je isključena za one države članice, uključujući Francusku, čiji sporazumi o kojima bi se trebalo ponovno pregovarati potječu iz 1962., 1964. i 1980.⁴

Ta je situacija donekle ublažena donošenjem Uredbe (EZ) br. 662/2009 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 664/2009, kojima se, iznimno i pod strogim uvjetima, državama članicama omogućuje pregovaranje i sklapanje međunarodnih sporazuma u određenim pitanjima koja su u isključivoj nadležnosti EU-a. Međutim, područje primjene tih dviju uredbi vrlo je usko i ne može obuhvatiti niz pitanja iz nacrtu sporazuma između Francuske i Alžira. Te su uredbe iznimne prirode i trebalo bi ih tumačiti restriktivno.

U tom kontekstu članak 2. stavak 1. UFEU-a glasi: *Kada je Ugovorima Uniji u određenom području dodijeljena isključiva nadležnost, samo Unija može donositi i usvajati pravno obvezujuće akte, dok države članice to mogu činiti samostalno samo ako ih za to ovlasti Unija ili u svrhu provedbe akata Unije.*

Kako je prethodno navedeno, ta bi se odredba mogla upotrijebiti za ovlašćivanje Francuske za otvaranje pregovora s Alžiirom. Zaključci Vijeća iz 2019. o budućnosti pravosudne suradnje u građanskim stvarima⁵ otvoreni su za tu mogućnost, podsjećajući „da je multilateralan pristup suštinski element međunarodne suradnje i u polju građanskog pravosuđa (...) Kad je riječ o osobitim slučajevima u kojima multilateralna suradnja nije moguća, Vijeće poziva Komisiju da predstavi druge djelotvorne mogućnosti za ispunjavanje potreba građana i poduzeća”.

⁴ Za tumačenje članka 351. UFEU-a vidjeti predmet C-435/22 PPU, točke 115.–126.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hr/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0435>

⁵ SL C 419, 12.12.2019.

S obzirom na to da će budući sporazum biti nadahnut pravnom stečevinom EU-a i konvencijama HCCH-a, Alžiru bi se u okviru povezanih pregovora moglo ukazati na prednosti koje bi pristupanje multilateralnom okviru moglo ponuditi.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Alžir je vrlo važan partner Europe zbog svoje blizine i veličine, stabilizacijske uloge u regiji i na afričkom kontinentu, a prije svega zbog bliskih veza koje odavno povezuju države članice EU-a i Alžir.

Europska unija surađuje s Alžirirom u okviru europske politike susjedstva i njezine južne dimenzije „Obnovljeno partnerstvo s južnim susjedstvom – Nova agenda za Sredozemlje”.⁶ Odnosi između EU-a i Alžira temelje se na Sporazumu o pridruživanju, koji je stupio na snagu 2005. To je pravni okvir kojim se uređuju odnosi između stranaka u gospodarskim, trgovačkim, političkim, društvenim i kulturnim pitanjima. Omogućio je približavanje Alžira i EU-a bliskom tehničkom suradnjom u različitim područjima sporazuma.

U članku 85. o pravnoj i pravosudnoj suradnji upućuje se, u pogledu pravosudne suradnje u građanskim stvarima, na jačanje uzajamne pomoći u pogledu suradnje u rješavanju sporova ili predmeta građanske, trgovačke ili obiteljske prirode. Takva suradnja može uključivati, prema potrebi, pregovaranje o sporazumima.

Državama članicama dopuštena je mogućnost da ponovno pregovaraju o bilateralnim sporazumima s trećim zemljama u drugim područjima politika EU-a, putem konkretnog mehanizma ili ovlaštenja na temelju članka 2. stavka 1. UFEU-a, uglavnom o tehničkim pitanjima povezanim s prometom. Primjerice, u Uredbi (EZ) 847/2004⁷ utvrđene su smjernice kako države članice mogu prilagoditi postojeće bilateralne sporazume o uslugama u zračnom prijevozu i kriteriji za pregovore o budućim bilateralnim sporazumima i njihovo sklapanje između država članica i trećih zemalja; njome je utvrđen i poseban postupak za odobrenje.

Postupak ovlašćivanja iz članka 2. stavka 1. UFEU-a nedavno je primijenjen za pitanja povezana s prometom, primjerice u kontekstu sporazuma između Italije i Švicarske⁸ te sporazuma između Njemačke i Švicarske⁹.

⁶ Zajednička komunikacija Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija:
Obnovljeno partnerstvo s južnim susjedstvom –
Nova agenda za Sredozemlje,
https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/joint_communication_renewed_partnership_southern_neighbourhood.pdf

⁷ Uredba (EZ) br. 847/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pregovorima i provedbi sporazuma o uslugama u zračnom prometu između država članica i trećih zemalja, SL L 157, 30.4.2004., str. 7.–17.; Ispravak Uredbe (EZ) br. 847/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004.

o pregovorima i provedbi sporazuma o uslugama u zračnom prometu između država članica i trećih zemalja (Službeni list Europske unije L 195 02/06/2004, str. 3.–6.)

⁸ Odluka (EU) 2020/854 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o davanju ovlasti Italiji za vođenje pregovora i sklapanje sporazuma sa Švicarskom kojim se dozvoljava kabotaža prilikom pružanja usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika običnim i turističkim autobusima između pograničnih regija tih dviju zemalja, SL L 198, 22.6.2020., str. 47.–48.

⁹ Odluka (EU) 2020/853 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o davanju ovlasti Njemačkoj za izmjenu njezina bilateralnog sporazuma o cestovnom prijevozu sa Švicarskom kako bi se dozvolila

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna su osnova ovog Prijedloga članak 2. stavak 1. i članak 81. stavak 2. UFEU-a jer se ovim Prijedlogom nastoje obuhvatiti odredbe nacrtu sporazuma između Francuske i Alžira koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim i trgovačkim stvarima, osim u obiteljskopравnim stvarima, koja se razmatraju u paralelnoj inicijativi.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Nije primjenjivo jer je prijedlog u isključivoj nadležnosti Unije.

• Proporcionalnost

Cilj je prijedloga odobriti, u skladu s člankom 2. stavkom 1. UFEU-a, pregovore o bilateralnom sporazumu između Francuske i Alžira o pitanjima koja se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim i trgovačkim stvarima, koja su u isključivoj vanjskoj nadležnosti EU-a. Stoga predložena odluka Europskog parlamenta i Vijeća ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

Kako je prethodno objašnjeno, jedina je mogućnost u skladu s dostupnim pravnim okvirom i politikom EU-a u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima, koja se temelji na multilateralizmu i ne predviđa pregovore o sporazumu između EU-a i Alžira o toj temi, odobrenje Francuskoj da pregovara o bilateralnom sporazumu s Alžirom.

• Odabir instrumenta

Ovlast na temelju članka 2. stavka 1. UFEU-a trebao bi dodijeliti zakonodavac Unije u skladu sa zakonodavnim postupkom iz članka 81. stavka 2. UFEU-a. Predloženi se akt, koji je po svojoj naravi pojedinačna ovlast, treba donijeti kao odgovor na odgovarajući zahtjev Francuske. Stoga ga treba donijeti u obliku odluke upućene Francuskoj. Stoga je predložena odluka Europskog parlamenta i Vijeća odgovarajući instrument za davanje ovlasti Francuskoj, u skladu s člankom 2. stavkom 1. UFEU-a, za djelovanje u tom području.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

• Savjetovanja s dionicima

Ovaj Prijedlog temelji se na zahtjevu koji je podnijela Francuska i odnosi se samo na tu državu članicu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj Prijedlog ne utječe na proračun EU-a.

5. DRUGI ELEMENTI

kabotaža prilikom pružanja usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika običnim i turističkim autobusima između pograničnih regija tih dviju zemalja, *SL L 198, 22.6.2020., str. 44.–46.*

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Predviđa se pomno praćenje razvoja pregovora između Francuske i Alžira kako bi konačni sporazum imao minimalan učinak na pravnu stečevinu. U tu svrhu Komisija sudjeluje kao promatrač u pregovorima i obavještuje ju se o napretku i rezultatima tijekom različitih faza pregovora. Francuska i Komisija prema potrebi će podnijeti izvješće Radnoj skupini za građansko pravo. Određene smjernice za pregovaranje trebalo bi izdati s odlukom Europskog parlamenta i Vijeća,

Prijedlog

ODLUKE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o odobrenju upućenom Francuskoj za pregovore o bilateralnom sporazumu s Alžiirom o pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Dopisom od 8. prosinca 2016. Francuska je zatražila od Komisije da joj se odobre pregovori o bilateralnom sporazumu s Alžiirom u pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima. Cilj je bio modernizirati i konsolidirati tri postojeća bilateralna sporazuma iz 1962., 1964. i 1980. koji su trenutačno na snazi.
- (2) Francuska je dostavila informacije iz kojih je vidljivo da ima poseban interes za pregovore o bilateralnom sporazumu s Alžiirom zbog iznimnih gospodarskih, kulturnih, povijesnih, društvenih i političkih veza između Francuske i Alžira.
- (3) Konkretno, Francuska je dostavila podatke o velikom broju alžirskih državljana koji borave na njezinu državnom području i francuskih državljana koji žive u Alžiru te o posebnoj važnosti trgovinske razmjene između tih dviju zemalja.
- (4) Odnosi između EU-a i Alžira temelje se na Euro-mediteranskom sporazumu o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Alžirske Narodne Demokratske Republike, s druge strane¹⁰, koji je stupio na snagu 2005. To je pravni okvir kojim se uređuju odnosi između stranaka u gospodarskim, trgovačkim, političkim, društvenim i kulturnim pitanjima.
- (5) Člankom 85. Euromediteranskog sporazuma propisano je da je suradnja u području prava i pravosuđa ključan i nužan dodatak ostalim oblicima suradnje između EU-a i Alžira te da takva suradnja može uključivati, prema potrebi, pregovaranje o sporazumima iz tih područja.

¹⁰ Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Alžirske Narodne Demokratske Republike, s druge strane, SL L 265, 10.10.2005., str. 1.–228.

- (6) Odnos EU-a s trećim zemljama u stvarima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim i trgovačkim stvarima oslanja se na pravni okvir koji je razradila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu, u skladu s načelom multilateralizma. Međutim, Alžir nije član Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu i dosad je odbijao pristupiti njezinim temeljnim konvencijama.
- (7) Neovisno o tome, čini se da je nacrt sporazuma uvelike nadahnut sustavom uspostavljenim Haškim konvencijama i zakonodavstvom EU-a donesenim u tom području.
- (8) Većina pitanja koja treba riješiti u nacrtu sporazuma između Francuske i Alžira utječe na pravnu stečevinu EU-a. Pitanja obuhvaćena takvim međunarodnim obvezama u isključivoj su vanjskoj nadležnosti Unije. Države članice mogu pregovarati o takvim obvezama ili preuzeti takve obveze samo ako ih za to ovlasti Unija u skladu s člankom 2. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s materijalnom pravnom osnovom članka 81. stavka 2. UFEU-a.
- (9) Zbog nadležnosti EU-a u većini pitanja Francuska bi trebala redovito izvješćivati Komisiju o vođenju pregovora. I Francuska i Komisija redovito će obavješćivati Radnu skupinu za građansko pravo o razvoju događaja.
- (10) Nema naznaka da bi budući sporazum nužno negativno utjecao na pravnu stečevinu. Međutim, primjereno je predvidjeti pregovaračke smjernice kako bi se rizik od takvih negativnih učinaka sveo na najmanju moguću mjeru,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Francuska se ovlašćuje za pregovaranje o sporazumu s Alžirom o pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u građanskim stvarima, pod uvjetom da se poštuju sljedeće pregovaračke smjernice:

- obavijestiti Alžir da Europska komisija sudjeluje u pregovorima kao promatrač i da će biti obaviještena o napretku i rezultatima postignutima tijekom različitih faza pregovora,
- potaknuti Alžir da razmotri pristupanje temeljnim konvencijama koje je razradila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu i započeti ozbiljnu analizu razloga zbog kojih je Alžir trenutačno spriječen da to učini,
- obavijestiti Alžir da je nakon završetka pregovora potrebno odobrenje Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije prije nego što se strankama dopusti sklapanje sporazuma,
- obavijestiti Alžir da se odobrenjem Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije za sklapanje Sporazuma, na prijedlog Komisije, može predvidjeti da sporazum može imati ograničen rok valjanosti (na primjer, pet godina) te da će se nakon toga možda morati ponovno razmotriti,

- umetnuti odredbu prema kojoj se odluke priznate u Francuskoj na temelju ovog Sporazuma ne mogu naknadno primjenjivati u drugim državama članicama EU-a,
- osigurati da su odredbe o pravu na odbijanje dostave pismena usklađene s odredbama članka 12. stavka 3. preinačene Uredbe o dostavi,¹¹ što znači da adresat može odbiti dostavu pismena u trenutku dostave ili u roku od dva tjedna od trenutka dostave,
- obavijestiti Alžir da će, ovisno o razvoju pregovora, u dogledno vrijeme možda biti potrebne druge pregovaračke smjernice.

Članak 2.

Pregovori se provode uz savjetovanje s Komisijom.

Francuska redovito izvješćuje Komisiju o koracima poduzetima u skladu s ovom Odlukom i redovito se s njom savjetuje.

Kad god to Komisija zatraži, Francuska je pisanim putem izvješćuje o vođenju i ishodu pregovora.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena Francuskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik

¹¹ Uredba (EU) 2020/1784 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena) (preinaka), *SL L 405, 2.12.2020., str. 40.–78.*